

Pogranicza opowieści (wybór z cyklu wierszy) – część II

Przełożył Miłosz Waligórski

nie śmiesz się śmiać
nie chcę się śmiać ale czuję
jak przepływa mną rzeka
i nie mogę inaczej

–

nic się nie przecięło
nie złało nie związało
tylko się zbliżyło
i ledwie musnęło

na mgnienie poczuliśmy
że za ścianą coś pulsuje
żyje własnym życiem
ale to za mało

na opowieść
za dotknięciem
komórki skóry obumierają
odnawiają się

przechodzą przez cykl rozwojowy
od początku do końca

ale i tak nie starczy tego na opowieść
(tylko na mgliste wyznaczenie granic)

ton można przedłużyć do godziny albo dnia

wybrać metodę ale zdaje się że to metoda wybiera ciebie
jeśli nie przejmiesz inicjatywy (gdzieś) między życiem a śmiercią
płynne przejście między jednym a drugim

między jednym a drugim nie można
nie można przeprowadzić dokładnej linii
wybrzeże prowizorycznie wyznaczone wodą
horyzont nieustannie nika (oddychać tylko)
napęłniać płuca czystym gazem nie widzisz
że już nie powietrze a woda że już nie niebieska
a szara że już nie ton a dzień

—

na drodze do celu generuję zmęczenie
celem wędrówki staje się zmęczenie
a nie miasto do którego zmierzam

(gdziekolwiek kiedykolwiek
łatwo tracę orientację)

—

w hotelowym pokoju
stoję chwilę przy oknie
za podwójną szybą ruch drzew
nie słychać dźwięku wiatru w liściach
a jego nieobecności
nie zastąpi mi ani szept
ani westchnienia
zmęczenie które
ode mnie odeszło
jest prawdziwsze
niż to co mam
przed sobą

„Romboid” 2008, nr 8.